

[Krag.]

han jo ogsaa erkendte, den sidste Venstre-regering var en ren og skær Mindretals-regering, som ikke havde Tilsagn fra nogen Side om Støtte, saa kan jeg ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem kan mene, at vi ikke skulde være frit stillede med Hensyn til Udformningen af vore Forslag og vort Arbejde for disses Gennemførelse, at han kan mene, som han her har udtrykt det, at vi skyldte Det konservative Folkeparti et særligt Hensyn, nemlig det Hensyn at indrette vore Forslag saaledes, at de behagede de Konservative, men at de Konservative paa den anden Side naar som helst havde Adkomst til ved en Op-træden som den, de endelig udviste den 21. Marts 1929, at drage Grunden bort under Ministeriet. Nej, saaledes kan vi ikke fordele Ret og Uret i denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen vil fremstille det, som om jeg søgte at faa Fordele for Provinsen. Nej, jeg har søgt gennem denne Udformning af Valgloven at faa Ligestilling, og det ærede Medlem har ikke med et eneste Ord kunnet bevise eller sandsynliggøre, at Hovedstaden ikke havde en større Indflydelse, naar den repræsentationsmæssigt har den samme Repræsentation som det øvrige Land. Ikke med et eneste Ord har det ærede Medlem hverken historisk eller for den Tid, vi har levet og virket her i Rigsdagen, kunnet paavise, at det, jeg har fremført, ikke var rigtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby har Ordet for en kort Bemærkning.

Kristen Amby: Paa det ærede Medlem Hr. Krag's Bemærkninger ønsker jeg blot kort at spørge: Hvem havde den daværende Venstre-regering, der var en Mindretalsregering — det er rigtigt —, faaet Støtte af fra Valgdagen i December 1926 op til 1928 til sine Forslag i stort og smaart, af hvem uden Det konservative Folkeparti? Saa siger det vel nok en Smule om Partiet

Venstre, at man paa et saa vigtigt Omraade som Valgloven forbereder en Gerning, om hvilken man maa vide, at vi vil være imod den, naar dets hele Politik hvilede paa Støtte, som faktisk gaves af det konservative Parti lige fra Valgdagen til 1928.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Holger Eriksen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, for at han kan forelægge to tidligere anmeldte Lovforslag.

Aksel Larsen: Jeg skal tillade mig at forelægge *Forslag til Lov om Forhøjelse af Alders- og Invalidere-ent.* Det er vort Partis Opfattelse, at de Levevilkaar, man byder de gamle, med et mildt Ord sagt er uanstændige. Priserne er gennem de senere Aar steget i et rivende Tempo; de er i Henhold til Statens statistiske Departements Beregninger steget med en 20 pCt., men for de Livsfornødenheder, de fattigste er henvist til at leve af, er de i Virkeligheden steget langt mere. Jeg finder, at dette er tilstrækkeligt til at motivere en Forhøjelse af Alders- og Invalidere-ent. Jeg vilde tro, at det vilde være bedst overhovedet at underkaste de paa-gældende Bestemmelser i Loven en Revision og revidere hver enkelt Sats, forenkle dem og forhøje dem. Paa den anden Side kunde noget saadant maaske kræve større og mere langvarige Overvejelser. Derfor har vort Parti foretrukket som en øjeblikkelig Nødhjælp at gentage det Forslag, vi fremsatte i forrige Samling, men ikke naaede at faa behandlet af de Aarsager, jeg tidligere har omtalt, nemlig at Folketingets Forretningsorden synes at staa over